

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

© 2014 МІРОШНИЧЕНКО О. Ю., КОРКОНОС Ю. В.

УДК 336.67

Мірошниченко О. Ю., Корконос Ю. В. Механізм управління прибутком вітчизняних підприємств

Мета статті полягає в дослідженні особливостей створення та функціонування механізму управління прибутком вітчизняних підприємств у сучасних умовах господарювання. Вивчення наукових праць відомих вчених дозволило визначити зміст, мету, завдання, принципи та елементи механізму управління прибутком підприємства. У результаті дослідження встановлено, що механізм управління прибутком складається із сукупності елементів, що регулюють процес розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з ключовими аспектами управління прибутком: формуванням, розподілом і використанням. Обґрунтовано, що управління прибутком на підприємстві повинно здійснюватися на основі методичного, організаційного, інформаційно-аналітичного забезпечення. Встановлено, що на величину прибутку підприємства впливають результати від операційної, фінансової та інвестиційної діяльності, тому управління прибутком, особливо його формуванням, повинно здійснюватися у разрізі представлених видів діяльності. Перспективами подальших досліджень у даному напрямі є визначення факторів, що мають вплив на величину прибутку підприємства, пошук резервів його зростання з метою підвищення фінансової стійкості та забезпечення підприємства ресурсами для подальшого розвитку.

Ключові слова: прибуток, механізм, механізм управління, формування прибутку, розподіл прибутку, використання прибутку, чистий прибуток, центри відповідальності.

Рис.: 3. Бібл.: 11.

Мірошниченко Ольга Юріївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємства, Київський національний університет ім. Т. Шевченка (вул. Володимирська, 60, Київ, 01601, Україна)

E-mail: olgamir@i.ua

Корконос Юлія Віталіївна – студентка, Київський національний університет ім. Т. Шевченка (вул. Володимирська, 60, Київ, 01601, Україна)

E-mail: KorkonosYulia@gmail.com

УДК 336.67

Мирошниченко О. Ю., Корконос Ю. В. Механизм управления прибылью отечественных предприятий

Цель статьи заключается в исследовании особенностей создания и функционирования механизма управления прибылью отечественных предприятий в современных условиях хозяйствования. Изучение научных трудов известных ученых позволило определить содержание, цели, задачи, принципы и элементы механизма управления прибылью предприятия. В результате исследования установлено, что механизм управления прибылью состоит из совокупности элементов, регулирующих процесс разработки и реализации управленческих решений, связанных с ключевыми аспектами управления прибылью: формированием, распределением и использованием. Обосновано, что управление прибылью на предприятиях должно осуществляться с использованием методического, организационного, информационно-аналитического обеспечения. Установлено, что на величину прибыли предприятия влияют результаты от операционной, финансовой и инвестиционной деятельности, поэтому управление прибылью, особенно ее формированием, должно осуществляться в разрезе представленных видов деятельности. Перспективами дальнейших исследований в данном направлении являются определение факторов, влияющих на величину прибыли предприятия, поиск резервов ее роста с целью повышения финансовой устойчивости и обеспечения предприятия ресурсами для дальнейшего развития.

Ключевые слова: прибыль, механизм, механизм управления, формирование прибыли, распределение прибыли, использование прибыли, чистая прибыль, центры ответственности.

Рис.: 3. Бібл.: 11.

Мирошниченко Ольга Юрьевна – кандидат экономических наук, доцент, кафедра экономики предприятия, Киевский национальный университет им. Т. Шевченко (ул. Владимирская, 60, Киев, 01601, Украина)

E-mail: olgamir@i.ua

Корконос Юлия Витальевна – студент, Киевский национальный университет им. Т. Шевченко (ул. Владимирская, 60, Киев, 01601, Украина)

E-mail: KorkonosYulia@gmail.com

UDC 336.67

Miroshnychenko Olga Yu., Korkonos Yuliia V. Mechanism of Managing Profit of Domestic Enterprises

The goal of the article lies in the study of specific features of creation and functioning of the mechanism of managing profit of domestic enterprises under modern economic conditions. The study of scientific works of well-known scientists allows identification of the essence, goals, tasks, principles and elements of the mechanism of managing enterprise profit. In the result of the study the article establishes that the mechanism of managing profit consists of a set of elements that regulate the process of development and realisation of managerial decisions connected with key aspects of profit management: formation, distribution and use. The article shows that profit management at an enterprise should be done with the use of methodical, organisational and information-analytical support. It shows that the enterprise profit size is influenced by the results of operation, financial and investment activity, that is why, managing profit, especially its formation, should be done in the context of shown types of activity. Prospects of further studies in this direction are identification of factors that influence the enterprise profit size, search for reserves of its growth in order to increase its financial sustainability and provide the enterprise with resources for further development.

Key words: profit, mechanism, management mechanism, profit formation, profit distribution, use of profit, net profit, responsibility centres.

Рис.: 3. Бібл.: 11.

Miroshnychenko Olga Yu.– Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Department of Enterprise Economics, Kyiv National University named after T. Shevchenko (vul. Volodymyrska, 60, Kyiv, 01601, Ukraine)

E-mail: olgamir@i.ua

Korkonos Yuliia V.– Student, Kyiv National University named after T. Shevchenko (vul. Volodymyrska, 60, Kyiv, 01601, Ukraine)

E-mail: KorkonosYulia@gmail.com

Прибуток є одним із ключових показників, які характеризують результати господарської діяльності підприємства. Він виступає основним джерелом для фінансування його розвитку, забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства. Отримання

прибутку є головною метою підприємницької діяльності. Створення дієвого механізму управління прибутком на підприємстві сприятиме оптимізації його доходів і витрат, джерел фінансування, що дозволить забезпечити стабільний розвиток підприємства у довгостроковому періоді.

На сьогодні існує велика кількість наукових робіт, присвячених розгляду різних аспектів управління прибутком підприємства. Питання управління формуванням прибутку у процесі операційної, фінансової та інвестиційної діяльності підприємства, забезпечення його оптимального розподілу та використання знайшли відображення у наукових працях І. Бланка [2], сучасні аспекти управління прибутком підприємства розглядаються у наукових роботах Є. Ткаченко [9], Н. Пігуль [7], О. Чорної [11]. Напрямкам удосконалення обліку формування, розподілу та використання прибутку присвячені наукові праці В. Бабіча, А. Поздерьюгіна [1], І. Панченко [6], С. Голова [4] та ін.

Незважаючи на велику кількість наукових публікацій з теми дослідження, проблемні аспекти управління прибутком підприємства залишаються недостатньо розглянутими та потребують подальшого вивчення, оскільки забезпечення ефективної стратегії розвитку підприємства потребує створення ефективного механізму управління формуванням, розподілом і використанням його прибутку.

Мета статті – розгляд особливостей створення та функціонування механізму управління прибутком вітчизняних підприємств у сучасних умовах господарювання.

Управління прибутком підприємства має базуватися на певному механізмі, який є складовою частиною системи управління. Перш ніж розглядати механізм управління прибутком підприємства необхідно розкрити зміст терміну «механізм». Термін «механізм» походить з грецької мови, що в перекладі означає знаряддя, машина [3]. У наукових економічних працях цей термін набув широкого вжитку з середини 60-х рр. ХХ ст., коли науковці почали досліджувати питання функціонування «механізму економічної системи» [10]. В економічній літературі зустрічаються різноманітні трактування терміна «механізм». З урахуванням багатоваріантності визначень даного терміна «механізм» можна трактувати як:

- ◆ знаряддя для реалізації певних рішень;
- ◆ систему (набір взаємопов'язаних елементів);
- ◆ процес (послідовність певних перетворень).

З економічної точки зору механізм управління включає такі елементи:

- ◆ цілі та завдання управління;
- ◆ принципи управління;
- ◆ методи управління;

- ◆ організаційне та інформаційно-аналітичне забезпечення управління;
- ◆ ресурси управління (матеріальні, нематеріальні, трудові, фінансові, інвестиційні, інформаційні), з використання яких реалізується обраний метод управління і забезпечується досягнення поставленої мети;
- ◆ нормативно-правове забезпечення управління;
- ◆ програмно-технічне забезпечення управління.

Механізм управління прибутком підприємства складається з елементів, що регулюють процес розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з його формуванням, розподілом і використанням. І. Бланк виділяє чотири складові механізму управління прибутком підприємства, які представлено на *рис. 1*.

Механізм управління прибутком підприємства передбачає певну послідовність дій, спрямовану на забезпечення реалізації основної мети та завдань управління. Основною метою управління прибутком є пошук найбільш ефективних джерел його формування, напрямків розподілу й використання з метою забезпечення сталого розвитку підприємства та максимізації його ринкової вартості.

Реалізація мети управління прибутком на підприємстві потребує вирішення таких завдань:

1. Планування необхідного рівня прибутковості від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності підприємства.
2. Виявлення резервів зростання прибутку підприємства.
3. Визначення припустимого рівня ризиків, пов'язаних із операційною та фінансово-інвестиційною діяльністю підприємства.
4. Забезпечення ефективного контролю за розподілом та використанням прибутку підприємства.

До основних принципів, що знаходяться в основі управління прибутком належать [2, с. 29 – 30]:

1. Інтегрованість із загальною системою управління підприємством, оскільки прибуток є основним узагальнюючим показником діяльності всього підприємства, то будь-які управлінські рішення, в остаточному підсумку, впливають на його обсяг. Тому управління прибутком є складовою системи управління підприємством.
2. Комплексний характер прийняття управлінських рішень.

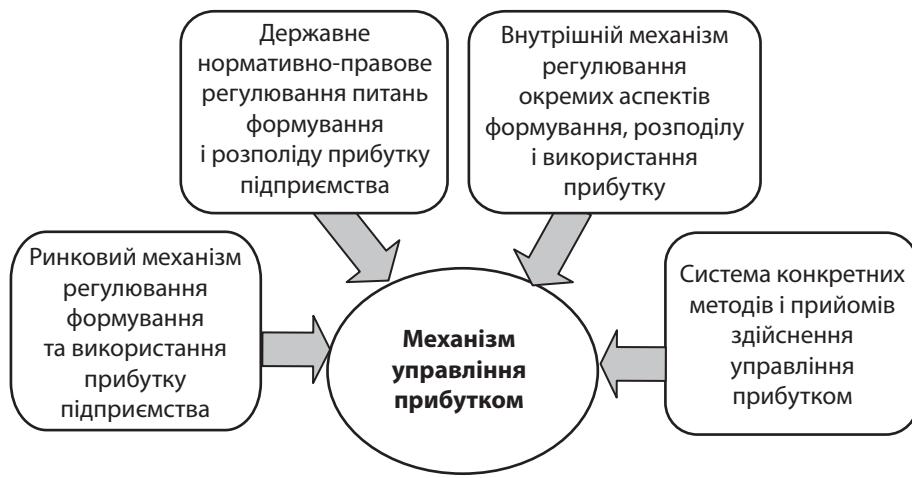

Рис. 1. Елементи механізму управління прибутком підприємства [2, с. 36]

3. Високий динамізм управління. Постійні зміни умов зовнішнього й внутрішнього середовища, вимагають від системи управління прибутком швидкого пристосування до цих змін.

4. Варіативність підходів до розробки окремих управлінських рішень. Найбільш виважені управлінські рішення можна сформулювати тільки в тому випадку, якщо аналізуються кілька альтернативних сценаріїв розвитку господарської діяльності підприємства.

5. Орієнтованість на стратегічні цілі розвитку підприємства.

Kлючовими аспектами управління прибутком є його формування, розподіл і використання, що передбачає створення на підприємстві методичного, організаційного та інформаційно-аналітичного забезпечення. Методичне забезпечення включає різноманітні методи аналізу, планування та контролю розміру прибутку. Організаційне – загальну структуру управління підприємством, наявними структурними підрозділами, службами і відділами, взаємозв'язки між ними. Організаційне забезпечення створює необхідні умови для розробки й прийняття ефективних управлінських рішень з окремих питань формування, розподілу й використання прибутку. Інформаційно-аналітичне забезпечення передбачає використання масиву даних, необхідних для здіснення моніторингу за управлінням прибутком підприємства з урахуванням факторів внутрішнього та зовнішнього середовища. Основою

інформаційно-аналітичного забезпечення управління прибутком на підприємстві є данні управлінського обліку.

Створення інформаційно-аналітичного забезпечення управління прибутком підприємства потребує вирішення таких завдань:

- ◆ формування системи показників, які кількісно відображають процес управління прибутком підприємства;
- ◆ виокремлення факторів впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на величину прибутку підприємства;
- ◆ розрахунок планових показників прибутку та прибутковості діяльності підприємств, окремих його підрозділів за видами діяльності та в цілому по підприємству;
- ◆ збирання й обробка даних бухгалтерського, оперативного, статистичного та управлінського обліку;
- ◆ забезпечення високої якості отриманої інформації;
- ◆ зведення обробленої інформації з використанням сучасного методичного та технічного забезпечення;
- ◆ факторний аналіз обсягу та складу прибутку підприємства;
- ◆ визначення на основі отриманої інформації резервів зростання прибутку та прибутковості діяльності підприємства тощо.

Формування прибутку підприємства пов'язане зі здісненням операційної, фінансової та інвестиційної діяльності (рис. 2).

Рис. 2. Структурна схема управління формуванням прибутку підприємства

Джерело: побудовано авторами.

Прибуток від операційної діяльності формується в результаті здіснення операцій, пов'язаних із виробництвом або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг), що є головною метою створення підприємства і забезпечують основну частку його доходу.

На величину прибутку підприємства також вливають результати від фінансової та інвестиційної діяльності. До фінансової належить діяльність, яка призводить до змін розміру і складу власного та позикового капіталу підприємства, до інвестиційної – діяльність, пов'язана з придбанням і реалізацією тих необоротних активів, а також тих фінансових інвестицій, які не є складовою частиною еквівалентів грошових коштів.

Ключовими завданнями управління формуванням прибутку підприємства є:

1. Визначення основних джерел його формування.
2. Забезпечення максимізації величини прибутку з урахуванням ресурсного потенціалу підприємства та ринкової кон'юнктури.
3. Забезпечення оптимального співвідношення між рівнем прибутковості підприємства та допустимим рівнем ризику.
4. Забезпечення максимізації ринкової вартості підприємства.
5. Забезпечення ліквідності активів та платоспроможності підприємства.
6. Забезпечення конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості підприємства у довгостроковому періоді тощо.

У сучасних умовах господарювання управління розподілом і використанням прибутку підприємства набуває важливого значення, оскільки від ефективності даного процесу залежить результативність господарської діяльності підприємства, його фінансова самостійність, що, безумовно, має вплив на вартість капіталу та ринкову вартість підприємства.

До основних завдань управління розподілом та використанням прибутку підприємства можна віднести:

1. Забезпечення виплат податкових зобов'язань підприємства.
2. Забезпечення оптимального розподілу та використання чистого прибутку підприємства.
3. Забезпечення виплат необхідного рівня доходу на інвестований капітал власникам підприємства.

4. Забезпечення формування достатнього обсягу фінансових ресурсів за рахунок прибутку відповідно до стратегії розвитку підприємства тощо.

Важливого значення в процесі розподілу прибутку має встановлення й дотримання оптимального співвідношення між величиною тієї частини прибутку, що спрямовується на сплату податку та прибуток, та чистим прибутком підприємства, тому можна виділити два етапи розподілу прибутку:

1. Розподіл величини прибутку до оподаткування, тобто прибутку підприємства від звичайної (операційної, фінансової та інвестиційної) діяльності. На першому етапі суб'єктами розподілу прибутку виступають підприємство і держава. Шляхом сплати податку на прибуток частина одержаного підприємством прибутку спрямовується на формування фінансових ресурсів держави.

2. Розподіл і використання чистого прибутку підприємства. Кінцевим фінансовим результатом діяльності підприємства за звітний період, що залишається після сплати податків та інших обов'язкових платежів, є чистий прибуток (збиток), порядок його формування відображається у фінансовій звітності підприємства – формі № 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)». Чистий прибуток є джерелом фінансування розвитку підприємства, задоволення його інвестиційних потреб, створення резервного фонду, виплат власникам корпоративних прав, преміальних виплат та соціальної підтримки персоналу.

Чистий прибуток підприємства спрямовується у двох напрямках (рис. 3):

1. Розподіляється, наприклад, спрямовується на виплату дивідендів, доходів засновникам товариства, додаткового випуску акцій, формування та збільшення статутного, резервного капіталу, або інших спеціальних фондів, призначених для покриття витрат, пов'язаних із діяльністю підприємства. Відповідно до ст. 75 Господарського кодексу України підприємства можуть створювати за рахунок прибутку такі спеціальні (цільові) фонди: фонд розвитку виробництва, фонд споживання (оплати праці), резервний фонд, інші фонди, передбачені статутом підприємства [5].

2. Залишається на підприємстві як джерело фінансування у вигляді нерозподіленого прибутку – чистини прибутку, що не розподіляється, а утримується підприємством, як правило, з метою реінвестування у його діяльність. Нерозподілений прибуток створюється як залишок чистого

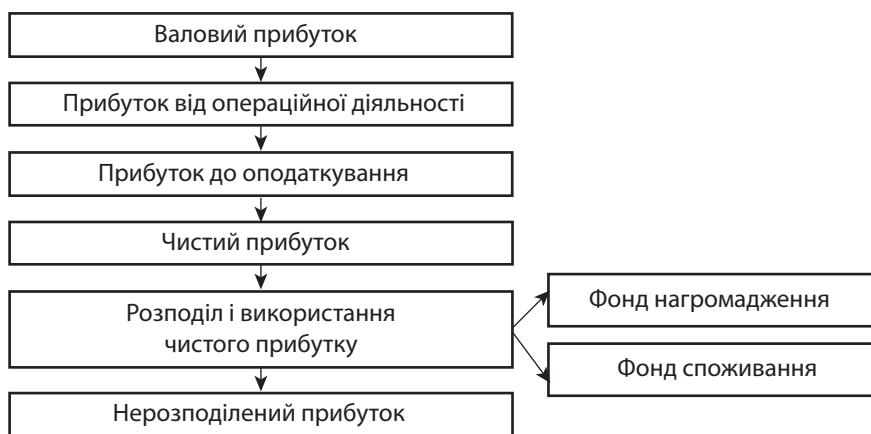

Рис. 3. Схема формування та використання чистого прибутку підприємства

Джерело: побудовано авторами.

прибутку після нарахування дивідендів, відрахувань у резервний фонд та в інші фонди, передбачені статутом підприємства. Нерозподілений прибуток відображається в пасиві форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» у складі власного капіталу підприємства, він може бути використаний в наступних періодах для виплати оголошених за минулій рік дивідендів та на інші цілі, передбачені статутом підприємства. Крім того, господарські товариства можуть використовувати нерозподілений прибуток для покриття збитків у разі недостатності коштів резервного фонду.

Порядок розподілу й використання чистого прибутку встановлюється підприємством самостійно, визначається у його статуті і залежить від організаційно-правової форми суб'єкта господарювання. Так, відповідно до ст. 19 Закону України «Про акціонерні товариства» такі товариства зобов'язані створювати резервний капітал у розмірі, не меншому ніж 15% статутного капіталу товариства, шляхом щорічних відрахувань від чистого прибутку або за рахунок нерозподіленого прибутку [8]. Варто зазначити, що розмір щорічних відрахувань не може бути меншим від 5% суми чистого прибутку товариства за рік. Кошти резервного фонду використовуються, як правило, для виплати дивідендів за привілейованими акціями, а також для погашення збитків акціонерного товариства.

Згідно з чинним законодавством чистий прибуток підприємств також може розподілятися і використовуватися для виплати державних дивідендів такими суб'єктами господарювання:

- ◆ державними унітарними підприємствами, у т. ч. казенними, їх об'єднаннями та дочірніми підприємствами;
- ◆ акціонерними холдинговими компаніями, іншими суб'єктами господарювання, у статутному капіталі яких є частка держави, їх дочірніми підприємствами;
- ◆ господарськими товариствами, понад 50% акцій (часток, пайів) яких належать (внесені до статутного капіталу) іншим акціонерним товариствам, контрольними пакетами акцій яких володіє держава [1, с. 109].

З метою контролю за процесом управління прибутком на підприємстві доцільно створювати центри відповідальності – внутрішні структурні служби і підрозділи підприємства, що забезпечують розробку й прийняття управлінських рішень по окремих аспектах формування, розподілу й використання прибутку, та які несуть відповідальність за результати цих рішень [2]. Створення центрів відповідальності сприятиме більш ефективному організаційному забезпечення управління прибутком підприємства, оскільки для кожного такого центру визначаються цілі, складаються плани, ведеться облік результатів, оцінюється діяльність персоналу на встановлюється персональна відповідальність за прийняті управлінські рішення.

Управління прибутком підприємства на основі центрів відповідальності передбачає реалізацію таких етапів [2]:

- ◆ дослідження особливостей функціонування окремих структурних підрозділів з позиції їх впливу на окремі аспекти формування, розподілу й використання прибутку;
- ◆ визначення основних типів центрів відповідальності в розрізі структурних підрозділів підприємства;

- ◆ формування системи прав, обов'язків та ступеня відповідальності керівників таких центрів;
- ◆ розробка та доведення центрам відповідальності планових (нормативних) завдань в формі поточних або капітальних бюджетів;
- ◆ забезпечення контролю за виконанням поставлених завдань центрами відповідальності шляхом отримання відповідної інформації, її аналізу та визначення причин відхилень від запланованих значень показників.

Залежно від сфери впливу керівника структурного підрозділу розрізняють три види центрів відповідальності [4]:

1. Центр витрат – це підрозділ, керівник якого контролює витрати центру, однак не контролює доходи та інвестиції.

2. Центр прибутку – це підрозділ, керівник якого контролює витрати та доходи центру, але не контролює інвестиції власні активи.

3. Центр інвестицій – це структурний підрозділ, керівник якого одночасно контролює витрати, доходи й інвестиції.

Отже, створення центрів відповідальності дозволить підприємству своєчасно здійснювати планування та контроль величини прибутку з метою досягнення його оптимального розміру, забезпечення ефективності діяльності підприємства та його структурних підрозділів.

ВИСНОВКИ

Результати проведеного дослідження дають змогу сформулювати такі висновки:

- ◆ динамічний розвиток підприємства неможливий без створення дієвого механізму управління прибутком, основною метою якого є забезпечення умов для ефективного формування, розподілу й використання прибутку у поточному і перспективному періодах;
- ◆ управління прибутком підприємства передбачає створення методичного, організаційного та інформаційно-аналітичного забезпечення з метою раціонального використання ресурсів підприємства;
- ◆ формування прибутку підприємства відбувається в процесі його операційної, фінансової та інвестиційної діяльності, передбачає управління доходами та витратами від даних видів діяльності, податковими платежами, операційним і фінансовим важелями, а також планування величини прибутку від різних сфер діяльності підприємства;
- ◆ управління розподілом і використанням прибутку підприємства повинно відповісти загальній стратегії розвитку підприємства, сприяючи підвищенню його ринкової вартості, формуванню необхідних і достатніх обсягів інвестиційних та фінансових ресурсів з урахуванням інтересів власників і працівників підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабіч В. В. Удосконалення обліку формування, розподілу й використання прибутку [Текст] / В. В. Бабіч, А. М. Поддєрьогін // Фінанси України. – 2012. – № 2. – С. 103 – 110.

2. Бланк И. А. Управление прибылью [Текст] / И. А. Бланк. – Киев : Ніка-Центр, 2007. – 768 с.

- 3.** Великий тлумачний словник сучасної української мови [Текст] / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003. – 1440 с.
- 4. Голов С. Ф.** Управлінський облік [Текст] / С. Ф. Голов – К.: Лібра, 2008. – 704 с.
- 5.** Господарський кодекс України: станом на 01 січня 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
- 6. Панченко І. А.** Класифікація прибутку для цілей бухгалтерського обліку, аналізу та контролю: критичний аналіз існуючих підходів [Текст] / І. А. Панченко // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2012. – Вип. 1 (22). – С. 224 – 236.
- 7. Пігуль Н. Г.** Управління прибутком підприємства [Текст] / Н. Г. Пігуль // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – 2010. – № 28. – С. 125 – 132.
- 8.** Про акціонерні товариства: закон України від 17 вересня 2008 № 514-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
- 9. Ткаченко Є. Ю.** Сучасні підходи до управління прибутком промислового підприємства [Текст] / Є. Ю. Ткаченко // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2011. – № 47. – С. 270 – 276.
- 10. Фінашина Г. В.** Поняття та складові механізму кооперації [Текст] / Г. В. Фінашина // Матер. підсумк. наук. конф. проф.-виклад. складу, аспір. і здобув. ХНАУ 20 – 26 квітня 2010 р. – Х. : ХНАУ, 2010. – С. 223.
- 11. Чорна О. М.** Механізм управління прибутком підприємства в Україні [Текст] / О. М. Чорна, О. О. Мацнєва // Науковий вісник: фінанси, банки, інвестиції. – 2012. – № 1. – С. 30 – 35.

REFERENCES

- Babich, V. V., and Poddieryohin, A. M. "Udoskonalennia obliku formuvannia, rozpodilu i vykorystannia prybutku" [Improving the account creation, distribution and use of income]. *Finansy Ukrayny*, no. 2 (2012): 103-110.
- Blank, I. A. *Upravlenie pribyliu* [Profit management]. Kiev: Nika-Tsentr, 2007.
- Busel, V. T. *Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy* [Great Dictionary of the modern Ukrainian language]. K. ; Irpin: Perun, 2003.
- Chorna, O. M., and Matsniewa, O. O. "Mekhanizm upravlinnia prybutkom pidprijemstva v Ukrayini" [Mechanism profit management company in Ukraine]. *Naukovyi visnyk: finansy, banky, investytsii*, no. 1 (2012): 30-35.
- Finashyna, H. V. "Poniattia ta skladovi mekhanizmu kooperatsii" [The concept and elements of the mechanism of cooperation]. *Pidsumkova naukova konferentsiia profesorsko-vykladatskoho skladu, aspirantiv i zdobuvachiv KhNAU*. Kharkiv: KhNAU, 2010.223-.
- Holov, S. F. *Upravlinskyi oblik* [Management Accounting]. Kyiv: Libra, 2008.
- [Legal Act of Ukraine] (2008). <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
- [Legal Act of Ukraine] (2014). <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
- Pihul, N. H. "Upravlinnia prybutkom pidprijemstva" [Office of profits]. *Problemy i perspektyvy rozvytku bankivskoi systemy Ukrayny*, no. 28 (2010): 125-132.
- Panchenko, I. A. "Klasyifikatsiia prybutku dlia tsilei bukhhalterskoho obliku, analizu ta kontroliu: krytychnyi analiz isnuiuchykh pidkhodiv" [Classification of income for the purposes of account-

ing, analysis and control: a critical analysis of existing approaches]. *Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu*, no. 1 (22) (2012): 224-236.

Tkachenko, Ie. Yu. "Suchasni pidkhody do upravlinnia prybutkom promyslovoho pidprijemstva" [Current approaches to managing an industrial enterprise profits]. *Humanitarnyi visnyk ZDIA*, no. 47 (2011): 270-276.